

[Svend Nielsen.]

klart og tydeligt viser Regeringens uvenlige Indstilling over for Landbruget. Det er dette Forhold, som paa mig virker saa urimeligt, og jeg kan godt sige ogsaa pinligt. I den allerførste Samling, efter at Regeringen har faaet Flertallet i begge Ting, benytter man straks Lejligheden og Magten til paa dette rent kulturelle Omraade at stille Landmændene ringere, end de var stillet under den tidligere Grundforbedringslov, og desværre maa jeg sige, at Regeringen har faaet et stort Følge paa disse efter min Mening vilde Veje.

Jo længere jeg er her i Rigsdagen, jo mere finder jeg Bekræftelse paa den Opfattelse, som en meget ivrig og dygtig ældre Landmand, jeg talte med for et Aars Tid siden, gjorde gældende, idet han udtalte: naar det kommer til Stykket, er der i Virkeligheden ikke ret mange sande Venner af de danske Bønder i den danske Rigsdag. Jeg maatte svare dertil — enhver Rigsdagsmand vil jo gerne forsvare sig selv —: I maa da i hvert Tilfælde indrømme, at I har den Repræsentation, som jeres Stemmer og jeres Stemmeafgivning berettiger jer til. Det maatte han naturligvis indrømme, men paa den anden Side kan det godt være, at de Udtalelser, han fremsatte, er rigtige, og jeg synes, meget tyder paa, at de er det.

Naar Regeringen benytter sin Magt ogsaa paa dette lille rent saglige Omraade til at gøre Vilkaarene ringere for Landbruget, viser det i Forbindelse med saa meget andet en Tendens i Regeringens Politik, som ganske afgjort peger i Retning af, at Manden har Ret i den Opfattelse, han gjorde gældende, at de danske Bønder har ganske overordentlig faa virkelig sande Venner paa den danske Rigsdag. Jeg beklager, at det synes saaledes, men mere og mere tyder paa, at han har Ret. Jeg er efterhaanden kommet til at nære meget stærk Tvivl om, om det i det hele taget bliver anderledes, inden Landmændene lærer at gaa sammen, ikke blot paa et enkelt Omraade, men paa alle Omraader.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Som det fremgaar af Betænkningen kan jeg tiltræde de Ændringsforslag, der er stillet af de 14 Medlemmer af Udvalget, og jeg takker disse 14 Medlemmer for den Tilslutning, de i øvrigt giver Lovforslaget, idet jeg anser dette for at være af overordentlig stor Betydning, naar man ændrer vigtig Lovgivning paa et saa principielt Omraade, som det her er Tilfældet, idet der

gives Fortrinsret for Grundforbedringslaan, der ydes af private til dette Arbejde.

Jeg kan derimod ikke tiltræde Mindretallets Ændringsforslag, og jeg vil ganske kort sige med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 13, at derved tilstræber man jo for Landbrugets Vedkommende at blive fri for at betale en ordentlig Løn, naar der gennemføres Grundforbedringsarbejder med Tilskud fra Staten. Jeg beklager, at man stiller saadant Ændringsforslag. Jeg mener, det er uforsvarligt, naar Staten yder saa stort et Tilskud, som der her er Tale om, at man saa ikke samtidig sikrer de Arbejdere, der udfører Arbejdet, en forsvarlig Løn.

Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen, at jeg maatte jo i Grunden sidde og blive i godt Humør ved at høre det ærede Medlem — det er nu ellers sjælden, man bliver det ved at høre det ærede Medlem. Det ærede Medlem kritiserer nu det foreliggende Lovforslag i Forhold til de Love, der har været gældende de sidste Aar, og jeg har ellers aldrig tidligere hørt fra den Side, at man lagde saa overordentlig stor Vægt paa Grundforbedringsloven, at den betød saa meget for Landbruget. Tværtimod, man har altid fremhævet, at det var en Lov, der tilsigtede at gavne Arbejderne. Nu hører jeg jo idelige Lovprisninger af en Lov, som jeg har faaet gennemført i flere Aar.

Ganske vist lægger det ærede Medlem ind i Ændringen nu, at fordi vi har Flertallet i Landstinget, vil vi søge at genere Landbruget saa meget som muligt. Det ærede Medlem maa jo have en meget kort Hukommelse, naar han kan sige noget saadant. Det ærede Medlem ved sikkert, at jeg i Fjor blev nødt til, for at faa et Lovforslag gennemført, at fremsætte et Forslag, der gik ud paa, at der kunde ydes private Laan med Fortrinsstilling til dette Arbejde, og det ærede Medlem ved sikkert ogsaa, at det er meget svært at gennemføre en Lovgivning, hvor man beholder begge Metoder. Det vil blive meget vanskeligt at faa det gennemført saaledes, at Vilkaarene stilles lige, saa at man kan anvende begge Metoder.

Det er overordentlig vigtigt, at man har faaet indarbejdet den Opfattelse, at det er forsvarligt at give en Fortrinsstilling til Grundforbedringsarbejder. Det har man faaet gennem disse Statslaan gennem nogle Aar. Jeg tror, det vilde have stor Betydning, om man nu kunde faa indarbejdet den Opfattelse, at der ogsaa kan gives Fortrinsstilling til private Laan. Jeg vil derfor